

စာစဉ် - ၄၃

ပန်းယုဆိုး

Flower Stealing Master

ဘာသာပြန် - စာအုပ်ကြောင်းသား

အခန်း (၇၁၁) အမှန်တရားကို ဖွင့်ချခြင်း

*

ဟွမ်ရုံသည် နောက်ဆုံး မေးခွန်းကို ဖြေပြီးပါ
က ယနေ့ည၏ စကားဝိုင်းကို အဆုံးသတ်ရန်
အေးအေးဆေးဆေး စောင့်ဆိုင်းနေခဲ့သည်။
သို့သော် စုန်ချင်းရှုထံမှ ထိုကဲ့သို့သော စကားမျိုး
ထွက်လာလိမ့်မည်ဟု သူမ လုံးဝ မထင်မှတ်
ထားခဲ့ပေ။

စုန်ချင်းရှု၏ အသံက အလွန် တိုးညှင်း
သော်လည်း ထိုစကားလုံး အနည်းငယ်က ဟွမ်
ရုံ၏ နားထဲတွင် မိုးကြိုးပစ်ချလိုက်သကဲ့သို့
အလွန် ကျယ်လောင်စွာ မြည်ဟည်းသွား
တော့သည်။

"သူ သိသွားပြီ... သူ သိသွားပြီ။"

ဟွမ်ရုံ၏ မျက်စိရှေ့တွင် အမှောင်ကျသွားပြီး
နူးညံ့သော ခန္ဓာကိုယ်လေး ချက်ချင်း
တောင့်တင်းသွားကာ မြေကြီးပေါ်သို့ ခွေယိုင်ကျ
သွားလုနီးပါး ဖြစ်သွားသည်။

စုန်ချင်းရှုက သူမ လဲမကျသွားစေရန် ပခုံးကို
အလျင်အမြန် လှမ်းကိုင်လိုက်ပြီး အပြုံးဖြင့် မေး
လိုက်သည်။ "ဘာလဲ... ဒီမေးခွန်းက ဖြေဖို့
အရမ်း ခက်နေလို့လား။"

မျက်စိရှေ့ရှိ မုန်းစရာကောင်းသော အပြုံးကို
ကြည့်ရင်း ဟွမ်ရုံသည် သူ့ကို လည်ပင်း
ညှစ်သတ်ချင်စိတ်များ ပေါက်လာသည်။ 'ဒီ
မေးခွန်းက ဖြေဖို့ ခက်၊ မခက် ရှင် မသိဘူး
လား။'

"သူက ဘယ်လိုလုပ် သိသွားတာလဲ။ ငါက
အရာအားလုံးကို ဟာကွက်မရှိအောင် သေချာ

စီစဉ်ထားခဲ့တာပဲ။ သူ လုံးဝ မသိနိုင်ပါဘူး။" ဟွမ်ရုံ၏ စိတ်ထဲတွင် ပြာယာခတ်နေပြီး စုန်ချင်းရှုကို ချက်ချင်း ပြန်မဖြေနိုင်တော့ဘဲ ခေါင်းထဲတွင် အလျင်အမြန် စဉ်းစားနေတော့သည်။

သို့သော် အတွေးအနည်းငယ် တွေးပြီးသည်နှင့် ထိုမေးခွန်း၏ အဖြေကို ရှာဖွေရန် သူမ လက်လျှော့လိုက်သည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ တစ်ဖက်လူက သိသွားပြီ ဖြစ်ရာ ဘယ်နေရာမှာ ဟာကွက် ပေါ်သွားသလဲ ဆိုသည်ကို ဆက်လက် စဉ်းစားနေ၍လည်း ဘာမှ အကျိုးမရှိတော့ပေ။ ထို့ကြောင့် ဟွမ်ရုံသည် လက်ရှိ အခြေအနေကို မည်သို့ ပြန်လည် ကုစားရမည်နည်း ဆိုသည်ကိုသာ လျင်မြန်စွာ စဉ်းစားလိုက်သည်။

'အစ်ကိုကျင့်ကို လုံးဝ သိခွင့်ပေးလို့ မဖြစ်ဘူး။'

ဤသည်မှာ ဟွမ်ရုံ၏ ခေါင်းထဲတွင် ပထမဆုံး ပေါ်လာသော အတွေးပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော်

ဤကိစ္စက မည်မျှလောက် ခက်ခဲမည်ကိုလည်း သူမ ကောင်းကောင်း သိသည်။ စုန့်ချင်းရှု သည် သူမကို ရေရှည် ပိုင်ဆိုင်နိုင်ရန်အတွက် ဤ အချက်ကို အသုံးပြု၍ သေချာပေါက် ခြိမ်းခြောက်လာလိမ့်မည်။ အစ်ကိုကျင့် မသိ အောင် ဖုံးကွယ်ထားရန်အတွက်၊ အစ်ကိုကျင့်ကို သစ္စာဖောက်ရမယ့် အလုပ်တွေကို ထပ်ပြီး လုပ် ရတော့မှာလား။

ဟွမ်ရုံ၏ ပင်ကိုယ်စရိုက်က အလွယ်တကူ အရှုံးပေးတတ်သူ မဟုတ်ရာ လျင်မြန်စွာပင် ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်သည်။ အကယ်၍ စုန့်ချင်း ရှုက သူမကို တကယ်ပဲ ခြိမ်းခြောက်လာမည် ဆို လျှင် အမှားအပေါ် အမှား ဆက်မလုပ်တော့ဘဲ အစ်ကိုကျင့်ကို အမှန်တရား အားလုံး ဖွင့်ပြောပြ လိုက်တော့မည်။

သို့သော် သူမ ဖွင့်ပြောပြမည် ဆိုပါကလည်း သူ

တို့ လင်မယား နှစ်ယောက် ခိုင်ဖုန်းမြို့မှ ဘေး
ကင်းစွာ ထွက်ခွာပြီးမှသာ ပြောပြနိုင်မည်
ဖြစ်ကြောင်း ဟွမ်ရုံ သိသည်။ မဟုတ်ပါက ဘာ
တွေ ဆက်ဖြစ်လာမည်ကို ဘယ်သူမှ မခန့်မှန်း
နိုင်ပေ။

ပထမအချက် အနေဖြင့် အစ်ကိုကျင့်က ဒေါသ
ထွက်ပြီး စုန်ချင်းရှုကို သတ်ရန် ကြိုးစားမည်မှာ
သေချာသည်။ သို့သော် သူက ဒဏ်ရာ
အပြင်းအထန် ရထားသဖြင့် စုန်ချင်းရှု၏
ပြိုင်ဘက် လုံးဝ မဟုတ်ပေ။ ဒုတိယအချက်
အနေဖြင့် စုန်ချင်းရှုက ကိစ္စများ ပေါက်ကြား
သွားသဖြင့် ရှက်ရမ်းရမ်းကာ လူသတ် နှုတ်ပိတ်
သွားနိုင်သည်။ ထို့နောက် ဤကိစ္စ အားလုံးကို
ကျင်းနိုင်ငံသားများအပေါ် ပုံချလိုက်မည် ဆိုပါ
က တကယ်ကို သဲလွန်စ ရှာမရနိုင်အောင် ဖုံးဖိ
သွားနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ဟွမ်ရုံ၏ စိတ်များ ရှုပ်ထွေးနေသော်လည်း အရာအားလုံးကို စနစ်တကျ စဉ်းစားတွက်ချက်ကာ နောက်ဆုံး ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ခုကို ချမှတ်လိုက်သည်။ 'စုန့်ချင်းရှုနဲ့ အရင်ဆုံး အလိုက်သင့်ဟန်ဆောင်နေလိုက်မယ်။ ငါနဲ့ အစ်ကိုကျင့် ရှုန်းယန်မြို့ကို ဘေးကင်းကင်း ပြန်ရောက်တဲ့ အခါကျမှ အစ်ကိုကျင့်ကို ဖွင့်ပြောပြလိုက်တော့မယ်။'

"ရုံအာ... ရုံအာ..." ဟွမ်ရုံက အချိန်အကြာကြီး ငြိမ်သက်နေပြီး ခန္ဓာကိုယ်လည်း ပြင်းထန်စွာ တုန်ရီနေသည်ကို မြင်သောအခါ စုန့်ချင်းရှုက မနေနိုင်ဘဲ သူမကို ကိုင်လှုပ်လိုက်သည်။ "မင်းဘာမှ မဖြစ်ပါဘူးနော်။"

ဟွမ်ရုံ မျက်နှာဖြူရော်စွာဖြင့် အတင်း ပြုံးပြလိုက်သည်။ "ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး။" စုန့်ချင်းရှု ၏ ဘာမှ မသိသလို ဟန်ဆောင်နေသော မျက်နှာကို ကြည့်ရင်း သူမ တိတ်တဆိတ် လှောင်ပြောင်

လိုက်မိသည်။ 'တကယ် ဟန်ဆောင်ကောင်းတဲ့ လူပဲ!'

"ဒါဆို... အခု ငါ့ကို အဖြေ ပြောပြလို့ ရပြီ လား။" စုန်ချင်းရှုက သူမ၏ မျက်လုံးများကို စူးစိုက်ကြည့်ကာ မေးလိုက်သည်။

အမှန်တကယ်တော့ မနေ့ညက စုန်ချင်းရှုသည် သူနှင့် နှီးနှောပြီးချိန် ကတည်းက ဟွမ်ရုံ၏ စိတ်ထဲတွင် အဖြေ ရှိနေပြီး ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုကဲ့သို့သော စကားမျိုးကို သူမ ဘယ်လိုလုပ် ထုတ်ပြောရမည်နည်း။ ထို့အပြင် ဤကိစ္စက ခင်ပွန်းသည်၏ ဂုဏ်သိက္ခာနှင့်လည်း သက်ဆိုင်နေသေးသည်။ သူမက ခင်ပွန်းသည်ကို သစ္စာဖောက်ပြီးပြီ ဖြစ်ရာ တခြား ယောက်ျားတစ်ယောက်၏ ရှေ့တွင် သူ၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို ထပ်ပြီး ဘယ်လိုလုပ် နင်းချေရက်မည်နည်း။

ဟွမ်ရုံ လေကို ပြင်းပြင်း တစ်ချက် ရှူသွင်း

လိုက်ပြီး အဓိပ္ပာယ် နှစ်ခွဲ ထွက်စေသော လေသံ
ဖြင့် ပြန်ဖြေလိုက်သည်။ "ရှင်ကိုယ်တိုင်ကော
ဘယ်သူ ပိုတယ်လို့ ထင်လဲ။"

"ငါက ဘယ်လိုလုပ် သိမှာလဲ။" စုန့်ချင်းရှုက
ပခုံးတွန့်ပြလိုက်သည်။ "ရုံအာက ကိုယ်တိုင်
ကိုယ်ကျ ခံစားဖူးတာ ဆိုတော့... မင်း
တစ်ယောက်တည်းကသာ အသိဆုံး ဖြစ်မှာ
ပေါ့။"

'တကယ် အရှက်မရှိတာပဲ။'

ဟွမ်ရုံ တိတ်တဆိတ် တံတွေးထွေးလိုက်
မိသည်။ သူမ ကော်ကျင့်နှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်မှာ
နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်နေပြီ ဖြစ်သော်လည်း
သူတို့ လင်မယား နှစ်ယောက်တည်း ရှိနေချိန်
တွင်ပင် ဤမျှလောက် ပွင့်လင်းသော စကားမျိုး
တစ်ခါမှ မပြောဖူးခဲ့ပေ။ ဤယောက်ျား၏
မျက်နှာပြောင်တိုက်မှုက တကယ်ကို မြို့ရိုးထက်

ပင် ပိုထူနေသေးသည်။

"ဒါပေါ့ အစ်ကိုကျင့်က ပိုတာပေါ့။" ဟွမ်ရုံ မျက်စိမှိတ်ပြီး စိတ်ထဲက မပါသော စကားကို အတင်း ပြောချလိုက်သည်။

"ဟင်။" စုန့်ချင်းရှု မျက်မှောင်ကြုတ်သွားပြီး လုံးဝ မယုံကြည်နိုင်သည့် မျက်နှာထားဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။ "ဘယ်လိုလုပ် ဖြစ်နိုင်မှာလဲ။"

"ဘာလို့ မဖြစ်နိုင်ရမှာလဲ။" ဟွမ်ရုံက အေးစက်စွာ နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။

"ဒါပေမယ့် အားကျိုးတို့၊ ကျိုးမိန်းကလေးတို့ အားလုံးက... ငဲ့ရဲ့ ကြီးမားမှု အောက်မှာ အရှုံးပေးထားရတာချည်းပဲလေ။" စုန့်ချင်းရှုက စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

စုန့်ချင်းရှု၏ စကားများက ပိုပိုပြီး လွန်ကဲလာသည်ကို မြင်သောအခါ ဟွမ်ရုံ စိတ်ထဲတွင်

ကျိန်ဆဲလိုက်မိသော်လည်း ယခု အခြေအနေ အထိ ရောက်နေပြီ ဖြစ်ရာ သူမ ဆက်လက် ငြင်း ဆိုနေရုံသာ ရှိတော့သည်။ "သူတို့မှ အစ်ကိုကျင့် ရဲ့ အခြေအနေကို မသိတာ။"

"ဒါလည်း ဟုတ်တာပဲ။" စုန့်ချင်းရှုက ဝမ်းနည်း စွာဖြင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ "ငါ့ရဲ့ ရည်မှန်းချက်က အလွန် ကြီးမားတယ်လို့ ထင် ထားခဲ့တာ။ ကော်သူရဲကောင်းကြီးရဲ့ ရည်မှန်းချက်က ပိုကြီးနေလိမ့်မယ်လို့ မထင် ထားခဲ့ဘူး။ သူက တစ်ကမ္ဘာလုံးကိုများ သိမ်းပိုက်ချင်နေတာလား မသိဘူး။"

ဟွမ်ရုံ ချက်ချင်း ကြောင်သွားသည်။ "ရှင်... ရှင် မေးတာက ဘယ်သူ့ရဲ့ ရည်မှန်းချက်က ပိုကြီးလဲ ဆိုတာကို မေးတာလား။"

"ဒါမှမဟုတ် မင်းက ဘာထင်နေလို့လဲ။" စုန့် ချင်းရှုက သူမကို ပြုံးစိစိဖြင့် ကြည့်ကာ မေး

လိုက်သည်။

ဟွမ်ရုံ၏ စောစောက အနည်းငယ် ဖြူရော်နေသော မျက်နှာလေးမှာ ချက်ချင်း ရဲတက်သွားပြီး မြေကြီးထဲ ချက်ချင်း တိုးဝင်သွားချင်စိတ်များ ပေါက်လာတော့သည်။

စုန့်ချင်းရှု၏ အသံက အချိန်ကိုက် ထွက်ပေါ်လာသည်။ "ရုံအာ... ခုနက မင်း နှိုင်းယှဉ်နေတာက ဘာကို နှိုင်းယှဉ်နေတာလဲ။"

ဟွမ်ရုံက ဒေါသတကြီးဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။ "မသိဘူး။"

"တကယ်လား။" စုန့်ချင်းရှု၏ အပြုံးက ပိုမို တောက်ပလာသည်။ "ဒါပေမယ့် ခုနက မင်း ပြောတဲ့ စကားကို နားထောင်ရတာ... ဟို... ဟိုဟာကို နှိုင်းယှဉ်နေသလိုပဲနော်။"

ဟွမ်ရုံမှာ ရှက်လည်း ရှက်၊ ဒေါသလည်း ထွက်သွားပြီး ချက်ချင်း နောက်လှည့်ကာ ခြေဆောင့်

လိုက်သည်။ "ရှင် ဘာတွေ ပြောနေမှန်း ကျွန်မ နားမလည်ဘူး။"

စုန့်ချင်းရှုက သူမ၏ စကားကို ဂရုမစိုက်ဘဲ ဆက်ပြောလိုက်သည်။ "ရုံအာက အစ်ကိုကျင့်ရဲ့ အရွယ်အစားကို သိတာက ထားပါတော့၊ ဒါပေမယ့် ငါ့ရဲ့ အရွယ်အစားကိုကျတော့ ဘယ်လိုလုပ် သိနေရတာလဲ။"

ဟွမ်ရုံ လေကို ပြင်းပြင်း တစ်ချက် ရှူသွင်း လိုက်ပြီး ရှုပ်ထွေးနေသော အသက်ရှူသံများကို တည်ငြိမ်အောင် ပြန်လည် ထိန်းချုပ်လိုက်သည်။ "သခင်လေးစုန့်... ကျေးဇူးပြုပြီး ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် လေးစားပါ။" ဟု ပြောလိုက်သည်။

"ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လေးစားရမယ်" စုန့်ချင်း ရှု၏ အသံက လွင့်မျောလာသလို ဖြစ်သွားသည်။ "ဒါပေမယ့်... မကြာသေးခင်က ရုံအာရဲ့ အင်္ကျီ ရင်ဘတ်ထဲကနေ ငါ မတော်တဆ မြင်လိုက်ရ

တာ... မင်းရဲ့ ခန္ဓာကိုယ် ပေါ်မှာ အနမ်းရာတွေ
အများကြီး ရှိနေသလိုပဲ။ ငါ့မှတ်ဉာဏ် မမှားဘူး
ဆိုရင်... အဲဒီအချိန်တုန်းက ကော်သူရဲကောင်း
ကြီးက အကျဉ်းထောင်ထဲမှာပဲ ရှိနေသေးတာ
လေ။"

ဟွမ်ရုံ ရင်ထဲတွင် 'ဒိတ်'ခနဲ ဖြစ်သွားပြီး အင်္ကျီ
ရင်ဘတ်ကို အလိုအလျောက် ဖုံးအုပ်လိုက်
မိသည်။ ထိုအခါမှသာ ဟာကွက်က ဘယ်နေရာ
မှာ ရှိနေသလဲ ဆိုတာကို သူမ သဘောပေါက်
သွားပြီး စုန်ချင်းရှုက စောစောကတည်းက သူမ
ကို တမင်တကာ ကစားနေခြင်း ဖြစ်ကြောင်းကို
လည်း ရှင်းလင်းစွာ သိလိုက်ရတော့သည်။

"သခင်လေးစုန်... ရှင် ဘာပြောချင်တာလဲ ဆို
တာကို ကျွန်မ နားမလည်ဘူး။" ဟွမ်ရုံက ဘာမှ
မသိသလို ဟန်ဆောင်ကာ ပြုံးပြီး ပြန်ပြောလိုက်
သည်။

ပြတင်းပေါက်နားသို့ လျှောက်သွားပြီး အပြင်
ဘက်ရှိ တိတ်ဆိတ်နေသော ညကောင်းကင်ကြီး
ကို ကြည့်ကာ စကားလုံးများကို မည်သို့ သုံးနှုန်း
ရမည်နည်း ဟု စဉ်းစားနေပုံရသည်။

အချိန်အတော်ကြာမှ သူက စကားစပြောလိုက်
သည်။ "မနေ့ညက... အဲဒါ မင်းမှန်း ငါ တကယ်
မသိခဲ့ဘူး။"

ဟွမ်ရုံ၏ ရင်ထဲတွင် တဒိန်းဒိန်း ခုန်သွားသည်။
'ဖြစ်ရမယ့် ကိစ္စကတော့ နောက်ဆုံးမှာ
ရောက်လာခဲ့ပြီပဲ။'

အရင်က သူမသည် ဖြစ်နိုင်ခြေပေါင်း
မြောက်မြားစွာကို တွေးတောထားခဲ့သော်လည်း
တကယ်တမ်း ကြုံတွေ့ရချိန်တွင် ထင်သလောက်
ဖြေရှင်းရန် မခက်ခဲကြောင်း တွေ့လိုက်ရသည်။
အချိန်အတော်ကြာ တိတ်ဆိတ်နေပြီးနောက်
သူမ ပြန်ဖြေလိုက်သည်။ "ကျွန်မ သိပါတယ်။"

"တကယ်ကို တောင်းပန်ပါတယ်။ ငါက သခင်မထန်လို့ ထင်ပြီး၊ မနေ့ညက အဲဒီလောက် တောင် ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း လုပ်ခဲ့မိတယ်။" စုန်ချင်းရှုက နောက်လှည့်လာပြီး သူမကို အလွန် အားနာနေသည့် မျက်နှာထားဖြင့် ကြည့်ကာ ပြောလိုက်သည်။

'ဒီလို ကိစ္စမျိုးကိုလည်း တောင်းပန်ဖို့ လိုသေး လို့လား။'

ဟွမ်ရုံ ဒေါသထွက်လွန်း၍ သေလုမတတ် ဖြစ် သွားပြီး နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ကာ အေးစက်စွာ ပြောလိုက်သည်။ "မနေ့ညက ကိစ္စတွေကို ကျွန်မ တစ်ခွန်းမှ ထပ်မကြားချင်တော့ဘူး။ အဲဒါက အထင်လွဲမှု တစ်ခု သက်သက်ပါပဲ။ ပြီးသွားတဲ့ ကိစ္စတွေက ပြီးသွားပါပြီ။"

စုန်ချင်းရှုက သူမ၏ စကားနောက်ကွယ်မှ အဓိပ္ပါယ်ကို ချက်ချင်း သဘောပေါက်သွား

သည်။ မနေ့ညက ကိစ္စအတွက် သူ့ကို အပြစ်မ
တင်တော့သလို ဆက်ပြီးလည်း အရေးမယူတော့
ဘူး ဆိုတဲ့ သဘောမျိုး ဖြစ်သည်။ တစ်ခုတည်း
သော တောင်းဆိုချက်ကတော့ နှစ်ယောက်စလုံး
ဒီကိစ္စကို လုံးဝ မေ့ပစ်လိုက်ဖို့ပဲ ဖြစ်သည်။

"အဲဒါက လှပတဲ့ အထင်လွဲမှု တစ်ခုပါ။" စုန့်
ချင်းရှုက သက်ပြင်းချကာ ပြောလိုက်သည်။
"မနေ့ညက အဲဒီ ကောင်းကင်ဘုံ ရောက်သွား
သလို ခံစားချက်က ငါ့ရဲ့ အရိုးထဲထိ စွဲနေပါပြီ။
ငါက ဘယ်လိုလုပ် မေ့နိုင်မှာလဲ။"

အခန်း (၇၁၂) စည်းကမ်းချက်များ

*

ဤစကားက ဟွမ်ရုံ၏ ရင်ထဲတွင်လည်း ပဲ့တင်ထပ်သွားသည်။ မနေ့ညက အဖြစ်အပျက်များက တကယ်ကို အရိုးထဲထိ စွဲလောက်အောင် မှတ်မိနေစေသည်။ အကယ်၍ ကိုယ်ကျင့်တရားဆိုင်ရာ အပြစ်ရှိစိတ်များကို ခေတ္တဖယ်ထားမည်ဆိုပါက ထိုအတွေ့အကြုံက အရင်က တစ်ခါမှ မခံစားဖူးသော အလွန် ကောင်းမွန်ပြီး ပျော်ရွှင်စရာ ကောင်းသည့် အရာ ဖြစ်ကြောင်း သူမ ဝန်ခံရမည်။

သို့သော် ဝမ်းနည်းစရာမှာ... မိမိခင်ပွန်းမဟုတ်သော အခြားယောက်ျားတစ်ဦးထံတွင် အရှက်

သိက္ခာ ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်ကို တွေးမိသည်နှင့်၊ ထို
သာယာမှုအားလုံးမှာ လိပ်ပြာမလုံသော
ဒဏ်ခတ်မှုများအဖြစ်သို့ တစ်ခဏချင်း
ပြောင်းလဲသွားတော့သည်။

"မေ့ပစ်လို့ မရရင်တောင်... မေ့ပစ်ရမယ်" ယခု
အချိန်တွင် ဟွမ်ရုံ၏ အသံမှာ စောစောကလို
တုန်ရီခြင်း၊ တွေဝေခြင်းများ မရှိတော့ဘဲ
မျက်တောင်တစ်ခတ် အတွင်းမှာပင် ပြတ်သား
တည်ကြည်သော သူဖုန်းစား ဂိုဏ်းချုပ် အဖြစ်သို့
ပြန်လည် ပြောင်းလဲသွားတော့သည်။

"ဝမ်းနည်းစရာ ကောင်းတာက... ငါက မေ့ပစ်
ဖို့ လုံးဝ အစီအစဉ် မရှိဘူး။" စုန့်ချင်းရှုက
ခေါင်းခါလိုက်သည်။

ဟွမ်ရုံသည် အံတင်းတင်းကြိတ်ထားပြီး သူမ၏
လှပသော မျက်လုံးများထဲတွင် ဒေါသမီးများ
တောက်လောင်နေသည်။ "မနေ့ညက ရှင် ကျွန်မ

ဆီကနေ အကြီးမားဆုံး အခွင့်အရေးကို ယူသွား
တာတောင်၊ ကျွန်မက ရှင့်ကို ဘာမှ အရေးမယူ
တော့ဘူးလို့ ပြောနေတာကို... ရှင်က ဘာတွေ
ထပ်လိုချင်နေသေးတာလဲ။"

"အဲဒီ အခွင့်အရေးက တကယ်ကိုကြီးမားပါ
တယ်" စုန့်ချင်းရှုက ခေါင်းညိတ်ကာ တစ်ဖက်
လူ၏ စကားကို သဘောတူလိုက်သည်။ "ဒါပေ
မယ့်... ငါ့ရဲ့ လောဘကလည်း အရမ်း ကြီးတယ်"

ဟွမ်ရုံ၏ လက်ဖျား ခြေဖျားများ ချက်ချင်း အေး
စက်သွားသည်။ "ရှင် ဘာပြောချင်တာလဲ။"

"ရုံအာ... မင်းအပေါ် ထားတဲ့ ငါ့ရဲ့ စိတ်ကို မင်း
လည်း သိမှာပါ။" စုန့်ချင်းရှု၏ အကြည့်များက
မျက်စိရှေ့ရှိ ကြွေပန်းပုရုပ်လေးကဲ့သို့ လှပသော
မျက်နှာလေးပေါ်တွင် ရွေ့လျားသွားပြီး ဖန်ဆင်း
ရှင်၏ အံ့မခန်း လက်ရာကို တိတ်တဆိတ်
ချီးကျူးလိုက်မိသည်။ "အရင်တုန်းက မင်းရဲ့

အဆင့်အတန်းကြောင့် ငါက အမြဲတမ်း ကိုယ့်
ကိုယ်ကိုယ် အတော်လေး ထိန်းချုပ်ထားခဲ့တယ်။
ဒါကို ရုံအာ ကိုယ်တိုင်လည်း ခံစားမိမှာပါ။"

ဟွမ်ရုံ မျက်နှာလေး ပူထူသွားပြီး မကြားရ
လောက်အောင် တိုးညှင်းသော အသံဖြင့် "အင်း"
ဟု တစ်ချက် ထူးလိုက်သည်။

အရင်က သူတို့ နှစ်ဦးကြား ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှကို
ပြန်တွေးကြည့်သောအခါ တစ်ဖက်လူ ပြော
သလိုပင် မှန်ကန်နေသည်။ စုန်ချင်းရှုက
မကြာခဏ အဓိပ္ပါယ် နှစ်ခွဲ ထွက်စေသော
အပြုအမူများ လုပ်လေ့ ရှိသော်လည်း
အကြောင်းပြချက် တစ်ခုခုကြောင့်သာ လုပ်ခဲ့
ခြင်း ဖြစ်ပြီး၊ ယေဘုယျ အားဖြင့်တော့ သူသည်
'ခံစားချက်အပေါ် အခြေခံပြီး စည်းကမ်း ဘောင်
အတွင်းမှာသာ နေထိုင်သူ' တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့
သည်။ ထို့ကြောင့်သာ မနေ့ညက သူမသည် ဘာ

အကာအကွယ်မှ မပါဘဲ သူ၏ ကုတင်ပေါ်တွင်
စိတ်ချလက်ချ အိပ်ဝံ့ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုအကြောင်းကို တွေးမိတိုင်း ဟွမ်ရုံသည်
ဒေါသထွက်လွန်း၍ အံ့ကြိတ်မိသည်။ 'အရင်
တုန်းက သူ့ရဲ့ လူကြီးလူကောင်း ဟန်ဆောင်မှု
အောက်မှာ ငါ တကယ်ကို အလိမ်ခံခဲ့ရတာပဲ။'

"ဒါပေမယ့် မနေ့ညက ကိစ္စတွေ ဖြစ်သွားပြီ ဆို
မှတော့၊ အရင်ကလို ထိန်းချုပ်မှုတွေက ဆက်ပြီး
မလိုအပ်တော့ဘူး။" စုန့်ချင်းရှုက ဆက်ပြော
လိုက်သည်။

ဟွမ်ရုံ လန့်သွားပြီး အလျင်အမြန် မေးလိုက်
သည်။ "ရှင်..ရှင် တကယ် ဘာလုပ်ချင်တာလဲ။"

"ငါ့ရဲ့ မိန်းမ လုပ်ပါ။"

စုန့်ချင်းရှုသည် ခန်းရှိ ဧကရာဇ် အဖြစ်ရော၊ ရွှေ
မြွေဘုရင် အဖြစ်ပါ အချိန်အတန်ကြာ အာဏာရှိ
သူ တစ်ယောက် အဖြစ် နေထိုင်ခဲ့သူ ဖြစ်ရာ သူ

လေးလေးနက်နက် ပြောလိုက်သောအခါ သူ၏ အသံထဲတွင် ဖော်ပြ၍ မရနိုင်သော ဩဇာ အာဏာ တစ်ခု ပါဝင်လာပြီး ငြင်းဆန်၍ မရနိုင် သကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။

"မဖြစ်နိုင်ဘူး။" ဟွမ်ရုံက ပြတ်သားစွာ ငြင်းဆို လိုက်သည်။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ။" စုန့်ချင်းရှုက တည်ငြိမ်စွာ ပြန် မေးလိုက်သည်။

"ဘာလို့လဲဆိုတော့ ကျွန်မမှာ ခင်ပွန်း ရှိတယ်။ သမီး ရှိတယ်။ ပြီးတော့ ဒီလို ကိစ္စမျိုးကို လောကကြီးက လုံးဝ လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး..." ဟွမ်ရုံက အလျင်အမြန် ရှင်းပြလိုက်သော်လည်း အကြောင်းပြချက် အနည်းငယ် ပြောပြီးသည်နှင့် သူမကိုယ်သူမ အံ့ဩသွားမိသည်။ 'ငါက ဘာလို့ ဒီလောက်တောင် အသေးစိတ် ရှင်းပြနေရတာ လဲ။ ငြင်းတယ် ဆိုရင် ငြင်းတာပဲလေ။

အကြောင်းပြချက်တွေ ပေးနေစရာ လိုလို့လား။'

"မင်းခင်ပွန်း ကိစ္စက ရှင်းရ အရမ်း လွယ်ပါတယ်။ သူသာ သေသွားရင် မင်းနောက်အိမ်ထောင် ပြုတာက သဘာဝ ကျသွားမှာပဲ။" စုန့်ချင်းရှု၏ အသံထဲတွင် အေးစက်သော အရိပ်အယောင်လေး တစ်ချက် ပါလာသည်။

ဟွမ်ရုံ၏ ရင်ထဲတွင် အေးစက်သွားပြီး အလျင်အမြန် ပြောလိုက်သည်။ "တကယ်လို့ အစ်ကိုကျင့် တစ်ခုခု ဖြစ်သွားမယ် ဆိုရင်... ကျွန်မ လျှာကို ကိုက်ပြီး သတ်သေသွားရင် သေသွားမယ်။ ရှင့်ရဲ့ ဆန္ဒကိုတော့ လုံးဝ ပြည့်ဝခွင့် ပေးမှာ မဟုတ်ဘူး။"

စုန့်ချင်းရှု မျက်နှာ မည်းမှောင်သွားပြီး အချိန်အတော်ကြာမှ သက်ပြင်းချကာ ပြောလိုက်သည်။ "ထားလိုက်ပါတော့... ကော်သူရဲကောင်းကြီးက ဘယ်လိုပဲ ဖြစ်ဖြစ် သူရဲကောင်းကြီး တစ်

ယောက်ပဲ။ လူဘယ်နှစ်ယောက်ရဲ့ ရင်ထဲမှာ စံပြု
ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက် ဖြစ်နေမလဲ မသိဘူး။ ငါ
အမြဲတမ်း သူ့ရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို လေးစားခဲ့တာပဲ။
ဒါကြောင့် နတ်ဘုရားတွေရော လူတွေပါ ဒေါသ
ထွက်လောက်မယ့် ကိစ္စမျိုးကို ငါ ဘယ်လိုလုပ်
လုပ်ရက်မှာလဲ။ ရုံအာ... မကြောက်ပါနဲ့။ ငါက
ကော်သူရဲကောင်းကြီးကို အောက်တန်းကျတဲ့
နည်းလမ်းတွေ သုံးပြီး ဒုက္ခပေးမှာ မဟုတ်ပါ
ဘူး။"

သူ ဤသို့ ပြောလိုက်သည်ကို ကြားသောအခါမှ
ဟွမ်ရုံလည်း သက်ပြင်းချနိုင်သွားပြီး
အလိုအလျောက် ယုံကြည်သွားမိသည်။ ဘာ
အာမခံချက်မှ မရှိသော်လည်း စုန်ချင်းရှု ပြသခဲ့
သော သတ္တိနှင့် ကြီးမြတ်မှုများအရ သူသည်
အောက်တန်းကျသော လူယုတ်မာ တစ်ယောက်
လုံးဝ မဟုတ်ကြောင်း သူမ ခံစားမိသည်။

"ဟိုတွေးဒီတွေး တွေးကြည့်တော့လည်း... မင်းကို တရားဝင် ရန်ငါ့မယ့် တစ်ခုတည်းသော နည်းလမ်းက အရင်က ငါပြောခဲ့သလိုပဲ... ရှန်းယန်မြို့အောက်ကို စစ်သည်တွေ ခေါ်သွားပြီး အင်အားသုံးပြီး တောင်းတာပဲ။ ကြီးမားတဲ့ အင်အားရဲ့ ရှေ့မှာ လောကရဲ့ ဝေဖန်မှုတွေက ဘာမှ အသုံးမဝင်တော့ဘူးလေ။ ပြီးတော့ အဲဒီလို လုပ်လိုက်ရင် မကောင်းသတင်း အားလုံးကို ငါကပဲ ခံယူရမှာ ဆိုတော့... မင်းတို့ လင်မယား နှစ်ယောက်ရဲ့ နာမည်ကောင်းကို နည်းနည်းလေးမှ ထိခိုက်စေမှာ မဟုတ်ဘူး။" စုန့်ချင်းရှု မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ အလွန် ကြိုးစား စဉ်းစားနေသည့် ပုံစံဖြင့် တစ်ယောက်တည်း ရေရွတ်နေသည်။

"ကောင်းပြီလေ... အဲဒီနေ့ ရောက်လာမယ့် အချိန်ကို ကျွန်မ စောင့်နေပါ့မယ်။" ဟွမ်ရုံသည် ထိုနေ့မျိုး ရောက်လာနိုင်ချေမှာ သုည ရာခိုင်နှုန်း

ခန့်သာ ရှိကြောင်း သိသဖြင့် အချိန်
အကန့်အသတ်ကို အဆုံးမရှိ နောက်ဆုတ်
ပေးလိုက်ရန် ဝန်မလေးပေ။

စုန့်ချင်းရှုက ခေါင်းခါလိုက်သည်။ "မင်းရဲ့ စိတ်
ကို ငါ သိပါတယ်။ ငါက ကြွားလုံးထုတ်နေတယ်
လို့ မင်း ထင်နေတာ မဟုတ်လား။ ဒါပေမယ့် ငါ
ယုံကြည်တယ်... ဒီလို နေ့မျိုးက သေချာပေါက်
ရောက်လာမှာပဲ။ အဲဒီနေ့ကို ရောက်လာဖို့
အတွက် ဆယ်နှစ်... ဒါမှမဟုတ် အနှစ် နှစ်ဆယ်
လောက် ကြာသွားရင်... ငါတို့ အားလုံး အိုမင်း
သွားကြပြီလေ။ 'ရှေးခေတ်ကတည်းက အလှ
တရားနဲ့ နာမည်ကြီး စစ်သူကြီးတွေဟာ
လောကကြီးမှာ ဆံပင်ဖြူလာတဲ့ အထိ အသက်
ရှင်ခွင့် မရကြဘူး' ဆိုတဲ့ စကား ရှိတယ် မဟုတ်
လား ငါ အဲဒီလောက် အကြာကြီး မစောင့်နိုင်
ဘူး။"

ဟွမ်ရုံက အလိုအလျောက် နောက်သို့ တစ်လှမ်း ဆုတ်လိုက်သည်။ "ရှင် တကယ် ဘာလိုချင်နေတာလဲ။"

စုန့်ချင်းရှုက လေးနက်သော အသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ "ငါ့ရဲ့ တရားဝင် မိန်းမ ဖြစ်ဖို့ ကတော့... နောက်ထပ် ဆယ်နှစ်လောက် ကြာကောင်း ကြာလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့်... တိတ်တိတ်ပုန်း ချစ်သူ အနေနဲ့ ဆိုရင်တော့... အခု အချိန်က စပြီး ဖြစ်လို့ ရနေပါပြီ။"

ဟွမ်ရုံမှာ ဒေါသထွက်လွန်း၍ ရယ်တောင် ရယ်ချင်သွားသည်။ "ဘာ အခွင့်အရေးနဲ့လဲ။ ရှင်ကိုယ်ရှင် ဘယ်သူလို့ ထင်နေတာလဲ။"

"ငါ ဘာ အခွင့်အရေး ရှိလဲ ဆိုတာ မင်း သိပါတယ်။" စုန့်ချင်းရှု၏ မျက်နှာထားမှာ အလွန် တည်ငြိမ်နေပြီး သာမန် ကိစ္စတစ်ခုကို ပြောနေသကဲ့သို့ပင်။

ဟွမ်ရုံ ချက်ချင်း ငြိမ်သက်သွားသည်။
အကြောင်းမှာ စုန့်ချင်းရှု ပြောသည်မှာ အမှန်ပင်
ဖြစ်ကြောင်း သူမ သိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။
သူ၏ သိုင်းပညာ၊ 'ယင်ကိုးပါးသိုင်းကျမ်း' ထဲရှိ
စိတ်ညှို့ပညာနှင့် ယခု အစ်ကိုကျင့်၏ အသက်
အန္တရာယ်က သူ၏ လက်ထဲတွင် ရှိနေခြင်းတို့
ကြောင့်၊ အကယ်၍ စုန့်ချင်းရှုကသာ သူမ၏
ခန္ဓာကိုယ်ကို တကယ် အလိုရှိလာပါက သူမ
အနေဖြင့် လုံးဝ ပြန်လည် ခုခံနိုင်စွမ်း မရှိ
ကြောင်းကို ဝန်ခံရပေမည်။

အရင်ကဆိုလျှင် သူမသည် အလွန်
ဆိုးရွားသော အခြေအနေမျိုးရောက်နေလျှင်ပင်၊
သူမ၏ ဉာဏ်ပညာကို အသုံးပြုပြီး ဖြေရှင်းနိုင်
မည့် နည်းလမ်းကို ရှာဖွေနိုင်သေးသည်။
သို့သော် မနေ့ညက ကိစ္စများ ဖြစ်ပျက်ပြီး
နောက်တွင်တော့ ထိုအရာများ အားလုံးက ဘာ

အဓိပ္ပါယ်မှ မရှိတော့ပေ။ သူမ၏ စင်ကြယ်မှုက ပျက်စီးသွားခဲ့ပြီပဲ... တစ်ခါ ပိုတာနဲ့ တစ်ခါ လျော့တာ ဘာများ ကွာခြားသွားမှာမို့လို့လဲ?

"ရုံအာ... မင်းက ဉာဏ်ကောင်းတဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက်လို့ ငါ ယုံကြည်တယ်။ ကိုယ့်သဘောနဲ့ ကိုယ် သဘောတူတာနဲ့... ငါက အတင်း အကျပ် လုပ်ရတာ... ဘယ်လို ကွာခြားချက် ရှိလဲ ဆိုတာကို သေချာ သိမှာပါ။" စုန့်ချင်းရှုက သူမကို အဓိပ္ပါယ်ပါပါ တစ်ချက် စူးစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

"ရှင်က တကယ့် မိစ္ဆာကောင်ပဲ။" ဟွမ်ရုံ တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ရီနေသည်။ "ရှင့်ရဲ့ မျက်နှာ အစစ်အမှန်ကို အစောကြီး ကတည်းက ဘာလို့ မသိခဲ့ရတာလဲ။"

စုန့်ချင်းရှု က အနည်းငယ် ပြုံးလိုက်ပြီး "အဲဒါက ငါ အရင်တုန်းက မင်းကို ဒီလို နည်းလမ်း

တွေ မသုံးရက်လို့လေ။ မင်းရှေ့မှာ ငါ့ရဲ့ မိစ္ဆာ
ကောင် ပုံစံ အစစ်အမှန် ကို တကယ် ထုတ်ပြရ
တဲ့အထိ ငါ့ကို တွန်းမပို့ဖို့ မျှော်လင့်ပါတယ်။" ဟု
ပြောလိုက်သည်။

ဟွမ်ရုံ တစ်ယောက် ထပ်မံ ငြိမ်သက်သွား
ပြန်သည်။ အချိန်အတော်ကြာမှ သူမက ပြော
လိုက်သည်။ "ကျွန်မ ရှင်ကို သဘောတူပေးလို့ ရ
ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်... ရှင် ကျွန်မရဲ့ စည်းကမ်း
ချက် အနည်းငယ်ကို လက်ခံပေးရမယ်။"

စုန့်ချင်းရှုက လက်ဖျောက် တစ်ချက် တီးလိုက်
သည်။ "ရုံအာက တကယ်ကို ဉာဏ်ကောင်းတာ
ပဲ။ တကယ်လို့ မင်းက ငါ အတင်းအကျပ် လုပ်ရ
တဲ့ အထိ ရောက်အောင် လုပ်ခဲ့မယ် ဆိုရင်... ငါနဲ့
စည်းကမ်းချက် ညှိနှိုင်းဖို့ အခွင့်အရေး ရမှာ
မဟုတ်တော့ဘူး။ ပြောလေ... ဘာစည်းကမ်း
ချက်လဲ။ အရမ်း မလွန်ကဲဘူး ဆိုရင်... အားလုံး

ကို ငါ စဉ်းစားပေးပါ့မယ်။"

"ပထမအချက်... အစ်ကိုကျင့်ရဲ့ လုံခြုံရေးကို အာမခံရမယ်။ သူ့ကို ဘာအန္တရာယ်မှ မပေးရဘူး။"

"ရတယ်။" စုန့်ချင်းရှုက လွယ်လွယ်ကူကူပင် သဘောတူလိုက်သည်။

"ဒုတိယအချက်... ဒီကိစ္စကို ရှင်ရယ်၊ ကျွန်မရယ် နှစ်ယောက်တည်းပဲ သိရမယ်။ တတိယ လူတစ်ယောက်ကို လုံးဝ မပြောပြရဘူး။ ရှင့်ရဲ့ အရင်းနှီးဆုံး လူတွေကိုတောင် မပြောရဘူး။" ဟွမ်ရုံ၏ မျက်နှာထားကလည်း တဖြည်းဖြည်း တည်ငြိမ်လာပြီး မိမိနှင့် လုံးဝ မသက်ဆိုင်သော ကိစ္စ တစ်ခုကို ပြောနေသကဲ့သို့ ဖြစ်လာသည်။

"မင်းတို့ လင်မယားရဲ့ ဆက်ဆံရေးကို ဖျက်ဆီးချင်လို့ ငါက ကော်သူရဲကောင်းကြီးကို တမင်တကာ သိအောင် လုပ်မှာ စိုးလို့ မဟုတ်

လား။" စုန့်ချင်းရှုက ရယ်မောလိုက်သည်။
"စိတ်ချပါ... ငါ အဲဒီလို လုံးဝ မလုပ်ဘူး။
တကယ်လို့ သူ သိသွားရင် သိပ်ပြီး ပျော်စရာ မ
ကောင်းတော့ဘူးလေ။"

"တခြား လူတွေကိုလည်း မပြောရဘူး။
ဥပမာ... ကျိုးမိန်းကလေးတို့၊ အားကျိုးတို့ ကို
လည်း မပြောရဘူးနော်။" ဟွမ်ရုံက နှုတ်ခမ်းကို
ကိုက်ကာ ထပ်ဖြည့်ပြောလိုက်သည်။

"ကောင်းပြီ။ နောက်ထပ် ရှိသေးလား။" စုန့်
ချင်းရှုက ပြုံးပြီး မေးလိုက်သည်။

"တတိယအချက်... ကျွန်မတို့ရဲ့ ဒီဆက်ဆံရေး
က ခိုင်ဖုန်းမြို့ထဲမှာပဲ အကျုံးဝင်မယ်။ ဒီကနေ
ထွက်သွားပြီးရင်... ရှင် ကျွန်မရဲ့ ဘဝကို လာပြီး
မနှောင့်ယှက်ရတော့ဘူး။" ဟွမ်ရုံက သူ့ကို
တည်ငြိမ်စွာ စူးစိုက်ကြည့်နေသည်။
